

Etická komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu

V Praze dne 5. prosince 2012
Č.j.: 17680/2012-EKO

Vážený pane Balšíнку,

jako předseda Etické komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu (dále jen „Etická komise“) musím s politováním reagovat na článek uveřejněný v úterý 4. 12. 2012 v Lidových novinách pod titulkem: „*Neztrácejte naději. Pište odvolání*“, jehož autorem je pan redaktor Ondřej Stratilík. Článek je věnován činnosti Etické komise a jejímu rozhodování o odvoláních proti rozhodnutím Ministerstva obrany ČR (dále jen „ministerstvo“), kterými byla zamítnuta žádost o vydání osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu, a to především skutečnosti, že Etická komise na svém posledním zasedání 29. 11. 2012 změnila ve dvou případech zamítavé rozhodnutí ministerstva tak, že osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu udělila. Dovolte mi, abych informaci zveřejněnou v citovaném článku uvedl na pravou míru a pokud jde o pravdivost a správnost v něm poskytnutých informací sdělil, jaký je skutečný stav věcí.

V první řadě nelze souhlasit s metodou, že aplikace zákona č. 262/2011 Sb., o účastnících odboje a odporu proti komunismu, byla v článku posuzována s ohledem na dobu, která uplynula od jeho účinnosti, neboť v tomto kontextu není plynutí času tím zásadním kritériem. Etická komise rozhoduje věci tak, jak napadnou a pokud doposud byla rozhodnutí Ministerstva obrany téměř stereotypně potvrzována, bylo to patrně tím, že se většinou jednalo o skutkově poměrně jednoduché věci, byť se v nich skrývalo nezměrné utrpení konkrétních lidí způsobené komunistickým režimem.

Pokud jde o výslovně citovaná jména Etickou komisí oceněných účastníků řízení, musím zdůraznit, že jména oceněných byla získána a zveřejněna způsobem, který mohl poškodit oceněné, jejich rodinné příslušníky nebo další osoby, nemluvě o tom, že vzhledem k průměrnému věku žadatelů pro ně mohl mít i vážné zdravotní následky. Toto považuji za postup v rozporu s dobrými mravy a rovněž v rozporu s Etickým kodexem novináře zveřejněným na internetových stránkách Syndikátu novinářů; konkrétně odkazují na čl. 1 písm. j), podle kterého nesmí novinář používat nepoctivých prostředků k získání informace ... nebo využívat k tomu dobré víry kohokoliv.

V souvislosti s oceněným panem J. K. se v článku v rozporu s fakty cituje případ jmenovce pana J. K., který byl „*spolu s dalšími šesti sedláky odsouzen v roce 1951*“, přestože jde o dvě zcela odlišné osoby. Ve zmíněném článku jsou tedy k případu pana J. K. uvedeny

zkreslující a neověřené informace, což považuji za neprofesionální. Dle čl. 1 písm. a) a f) Etického kodexu novináře je novinář povinen zveřejňovat jen informace, jejichž původ je znám, a že novinář nesmí připustit, aby domněnka byla vydávána za ověřený fakt.

V případě oceněného zemřelého pana P. H., za něhož požádala o vydání osvědčení jeho manželka paní H. H., se musím ohradit proti vyznění článku především vůči osobě paní H. H., neboť ta se může cítit spravedlivě dotčena tím, že její jméno bylo bez jejího souhlasu použito a navíc v dehonestujícím kontextu, když u oceněných jde v první řadě o samotné osvědčení, nikoli o finanční benefity (jejich přiznání nebo nepřiznání ani Etická komise neposuzuje, to je věcí následného řízení před Ministerstvem obrany dle ust. § 6 odst. 7 zákona č. 262/2011 Sb.).

Konečně bych rád, s ohledem na to, že v článku je citován jakýsi „zdroj z Úřadu vlády“, uvedl, že žádný z členů Etické komise ani zaměstnanců Úřadu vlády tvořících Sekretariát Etické komise výše popsané nepravdivé a neověřené údaje uvedené v článku ze dne 4. 12. 2012 neposkytl a udivuje mne, že byly zveřejněny i údaje, jejichž sdělení bylo výslovně podmíněno výhradou jejich nezveřejnění do doby, než bude vydáno rozhodnutí (přesně řečeno doručeno jeho písemné vyhotovení) úspěšným žadatelům.

Jakkoliv nejsem odborník na Etický kodex novináře, dovoluji si upozornit ještě na jeden aspekt celé věci, který byl názvem článku a jeho celkovým vyzněním velmi nešťastně umocněn. Velká část žadatelů (včetně neúspěšných) je kmetského věku a jakékoliv vzbuzování falešných nadějí jim může podzim života znepríjemnit. I z tohoto důvodu na svých internetových stránkách Etická komise zveřejňuje některá zobecnění své rozhodovací činnosti jako „Závěry“¹.

S ohledem na to, že v důsledku výše uvedeného článku by mohla být dotčena pověst Etické komise jako orgánu, který rozhoduje o podaných odvoláních s veškerou péčí, vážností a po řádném prostudování věci, mám za to, že by měla být zveřejněna odpověď podle § 10 tiskového zákona, ve které by byly nepravdivé a neoprávněně použité informace uvedeny na pravou míru. Pokud raději zvolíte omluvu paní H. H., budu tím věc považovat za vyřízenou.

S pozdravem

Mgr. Jiří Kaucký

předseda Etické komise České republiky
pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu

Lidové noviny
Dalibor Balšínek
šéfredaktor
Karla Engliš 519/11
150 00 Praha 5 – Smíchov
(Anděl Media Centrum)

---

¹ Srov. <http://www.etickakomisecr.cz/cs/dokumenty>